Ч. 263. Пятниця 6 грудня (23 падолиста) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа угоди. — З Ради державної. — Противпольскі закони в пруским соймі. — Положенє в Портуґалиї. — Вісти з Бельґиї. — Виборча неудача сербского правительства.

По оногдашній міністерскій конференциї заявив др. Векерле одному з редакторів „Tagblatt-у", що угода на Угорщині буде рішучо полагоджена ще перед Новим Роком. Др. Векерле додав, що до того не треба буде зовсім надзвичайних средств. Запитаний про реченець скликаня делеґаций відповів: Очивидно, що на тій конференциї говорили ми і про те, а також про предложеня призначені для делеґаций. Однак ще не можемо нічо про те говорити, бо наші умови не одержали ще цісарскої санкциї. Австрийска палата вельмож задумує ухвалити угоду, не переводячи специяльної дискусиї; вельможі обмежать ся до дебати ґенеральної. Полудневo-славяньскі посли рішили абсентувати ся на час угодових дебат в парляменті.

На початку вчерашного засіданя палати послів п. Президент міністрів бар. Бек представив палаті нового міністра оборони краєвої ґен. Ґеорґі, котрому з многих сторін складано желаня. По відчитаню внесень і інтерпеляций приступлено до дальшої дискусиї над наглячим внесенєм пос. Масарика в університетскій справі. Дискусия розвинула ся обширна, а забрав в ній між иншими голос презес Кола польского, др. Ґломбиньский і зложив таку заяву: Поляки все цінили згідну з конституциєю свободу знаня і научуваня як також рівноправність поодиноких народів що до всіх справ, отже також на тім поли, бо видять в тім підставу новочасного житя правного і поступу. Так само стоять при засаді автономиї університетів і рішені відперти всі замахи в тім напрямі. Ми взагалі тої гадки, що наука і університети повинні стояти як найдальше від впливу сторонництв. Узнаючи ту засаду, будемо голосувати за наглячостию внесеня пос. Масарика, не займаючи ще тим становища против ніякої партиї. На тім закінчено дискусию, а ґенеральними бесідниками вибрано п. Пернерсторфера „за" і п. Крака „против". По промовах обох ґенеральних бесідників і внескодавця пос. Масарика закрито засідане, назначуючи слідуюче на нині.

На вчерашнім засіданю прускої комісиї соймової для предложень о противпольских законах, оба головні внесеня предложень в справі ужитя 300 міліонів і 50 міліонів марок на поселюванє німецких робітників принято. Натомість відкинено внесенє консерватистів, аби вивласнюванє було обмежене лише на польских властителів. Відтак принято перші артикули предложеня всі без зміни. Внесенє консерватистів що до зреформованя кольонізацийної комісиї відложено поки що аж до нарад над дотичними параґрафами предложеня, по чім приступлено до нарад над § 14 о підставах закона о вивлащеню. Параґраф той згідно з внесенєм вільноконсервативних в той спосіб зложено, що право вивласненя має бути надане для засновуваня і переміни підприємств кольонізацийних.

Цілком несподівано вибухла в Німеччині дуже остра криза. Однако доси ніхто ще не знає, чи то криза канцлерска чи правительственної більшости парляментарної. Положенє таке неясне, що нині можна лиш тілько довідати ся, що ситуация непевна, але наперед не дасть ся нічого предвидіти. Криза дотикає перед усім німецкого парляменту, а головно закона о стоваришенях, але нема сумніву, що поділає також на пруский сойм і на предложенє о вивласненю. Причиною кризи єсть фінансова політика правительства і суперечність між сторонництвами, з котрих одні суть за введенєм безпосередних податків державних а другі уважають той проєкт за нарушенє автономиї по-

5)

Ісляндия

єї природа і єї жителї.

(Після Лехман-Тарнава, др. Пудора і др. написав К. В.).

(Дальше).

3. Долина Тінґвадля.

Яких шість до вісім годин дороги від Рейкявік єсть долина Тінґвадля (Thingvalla) або Тінґведлір (Thingvellir), славне історичне місце, де давними часами збирали ся вибрані свобідним народом ісляндскі посли. Ми мусіли однак їхати туди верхом цілих десять годин. Серед великої пустині, утвореної з ляви, захопила нас густа мрака як раз в хвили, коли ми розсідляли коні та посідали на кусник зеленої мурави серед величезного каміня застиглої ляви, щоби дещо перекусити. Коли відтак наш провідник взяв ся зганяти коні, показало ся, що два десь серед мраки загубили ся; ми лишили того чоловіка, щоби шукав дальше коний а самі поїхали дальше. То, що ми їхали поволи і часто приставали і ждали, стало ся причиною, що ми вже дуже пізно приїхали до Тінґведлір. Впрочім знайшли ми обох втікачів, котрі поправді не втекли були, лиш пішли самопас до Тінґведлір а коли мрака наконець розступила ся, ми знайшли їх недалеко перед собою. Стало ся, що поправді ми згубили не коні а нашого провідника, котрий здогонив нас аж під самим Тінґведлір, довідавшись від людий, що їшли до Рейкявік, а через котрих ми переказували до него, що знайшли коні.

Ціле поле ляви, засіяне великими груницами, попориване глубокими розколинами і ямами, тягне ся безпреривно від Рейкявік аж до Тінґведлів і ще дальше поза сю місцевість та виглядає мов би яка вижина, що коло Тінґведлір кінчить ся нараз стрімко спадаючою стіною. Сподом тої стіни з ляви, високої на яких 100 стіп, тягне ся глубокий яр, через котрий з шумом і гуком перепливає помежи великим чорним камінєм ріка Оксара (Oexara), котрої назва по нашому значила би хиба „сокирня". Назва тота, кажуть, пішла з того, що перший поселенець на Ісляндиї згубив в тій ріці свою сокиру.

Недалеко від дороги, котрою їдемо, спадає Оксара з висоти згаданої стіни і творить величавий, ніби сріблистий водоспад, пливе відтак через яр, спадає на другім боці з трохи низшої стіни меншим водоспадом в плесо і наконець пливе ще яких три кільометри до озера Тінґвадлявату. В згаданім плесі топили в давних часах чужолюбниці і убийниці дітий.

Трохи дальше в долині творить ріка малий пісковатий остров, котрий перед якими 1000 літами був на Ісляндиї так само славний як нині Ґранд Жат коло Парижа у Франциї. Тут відбували ся т. зв. суди божі і инші поєдинки, підчас коли видці уставляли ся по обох боках ріки і додавали борцям відваги. А що стародавні Ісляндці не знали ся так на чемности як теперішні Парижани, то тоті поєдинки кінчили ся лиш смертию одного з борців, підчас коли на Ґранд Жат вистане лиш малесенька капля крови.

Глубокий яр, через котрий переходить наша дорога, то Аляманнаґя („всі мужчини"), місце, де підчас зборів уставляли ся „всі мужчини", підчас коли судиї і начальники племен займали свої окремі місця.

Долину Тінґвадля окружає згадане повисше озеро, яр Аляманнаґя і другий зовсім подібний яр Графнаґя (кручий яр). Єсть то загально взявши рівна, майже квадратова, на яких шість кільометрів довга і широка лявова пустиня, віддїлена глубокими ярами від лежачої довкола неї вижини, висшої на яких 20 метрів. Здає ся, що тоту рівнину утворив перший вибух ляви з видної здалека гори Скальдабрейду, названої так длятого, що она виглядає мов би який широкий щит. Пізнійша лява доплила лиш до ярів і застигла. При остиганю ляви поробили ся щілини, дебри і ями, котрі то тягнуть ся мов би русла гірских потоків, то знов бувають широкі лиш на кілька метрів та заставляють подорожного уважати пильно на кождім кроці і бути осторожним. В глубших місцях тих розколин призбирала ся вода а готель „Вальгаля" уживає таких розколин і ям на керниці, пивниці і комори.

Серединою тої лявової пустині тягне ся глубока розколина, котра місцями буває так широка, як згадані повисше яри, а котра в глубині виповнена в значній части чистою зеленявою водою. Сей яр ділить ся на дві роз-

одиноких держав нїмецких. Однако всї признають, що на кризу вплинула сильно також справа польска. Канцлєр кн. Більов запросив вчера до себе предсїдателїв сторонництв більшости на нараду і заявив їм, що коли не підопруть їх в цїлости, то витягне з того консеквенциї. Нинї отже має порішити ся криза.

Портуґальскі кореспонденти віденьских часописий констатують, що затревожуючі вісти о грізнім положеню в Портуґалії, які розходять ся тепер по цїлій Европі, не відповідають дійстности. Президент мінїстрів Франко дійстно нарушив конституцию, править краєм деспотично, але нарід приймає ті замахи холодно і нема бесїди о якімсь загальнім обуреню або революцийнім настрою. Затревожуючі вісти ширять лиш полїтики противні Франкови.

Бельґійский король Леопольд, котрий повернув з Парижа до Брукселї, повідомив всїх мінїстрів, аби єму аж до дальшого зарядженя не предкладали ніяких ухвал до санкциї. Сей приказ викликує найріжнїйші коментарі, котрі вказують на великі непорозуміня, що повстали між королем і мінїстрами з приводу держави Конґо. — Що до сеї держави, то з Брукселї доносять, що вчера повновластники Бельґії і держави Конґо підписали договор в справі обнятя Бельґією держави Конґо.

При оногдашних виборах до міских рад в Сербії правительство стрінула велика неудача. Мимо всїх можливих виборчих маневрів і насильств з боку правительства і правительственної партиї не принесли вибори на провінциї правительству найменших результатів. Навіть в столици краю, Білгородї, зістала ся правительственна партия в меншости о 1000 голосів; більшість здобули молодорадикали. Вислїд виборів заслугує на увагу з тої причини, що він показує упадок Пасича, котрого становище зістало захитане з хвилею, коли виявило ся, що він не здужав заключити договору з Австриєю.

Новинки.

Львів, дня 5-го грудня 1907.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував концепістів Намістництва між иншими: Володисл. Бялобржеского в Підгайцях, Стан. Дорожиньского в Рогатинї, ґр. Адама Старженьского і дра Едв. Зонтака у Львові, дра Мечисл. Залеского в Дрогобичи, Григ. Шаловского і дра Ст. Скршиньского у Львові комісарями повітовими; — практикантів концептових Намістництва: Юл. Германа у Львові, Ант. Концовича в Косові, дра Мар. Боровского у Львові, Омеляна Кульчицкого в Чесанові, Мечисл. Урановича в Золочеві, Евг. Стржижовского в Камінцї стр.-м., Станисл. Мариновского в Раві, Мечисл. Інеса в Тернополи, Север. Секірского в Горлицях, Льва Коляржовского у Львові, Ст. Сеферовича у Львові концепістами Намістництва.

— **Аванси.** П. Мінїстер просьвіти посунув до VII кл. ранґи професорів ґімназияльних, між иншими: Адама Пащиньского в Бережанах, Ант. Паду в Дрогобичи; Іл. Кокорудза і Вас. Білецкого при руск. акад. ґімн., др. Герш. Блятта при II. ґімн., Брон. Добржаньского в ґімн. Франц Йосифа і радн. шкіл Тад. Левицкого в V ґімн., всїх 5 у Львові; Ігн. Дулембовского в Нов. Санчи, о. Іляр. Гмитрика в Самборі, о дра Йос. Дрозда в Сяноцї і Сем. Труша в Золочеві.

— **Огнї.** В Тисовій перемиского повіта підпалив хтось хату місцевого війта Онофрия Музики, обливши вперед нафтою. При сильнім вітрі огонь обняв в одну мить хату, стодолу, стайню та окремо стоячу комору і оборіг. В огни погибло 3 штуки худоби і 1 кінь вартости 300 К. Не виратовано нїчого, а сам властитель так сильно попік ся, що треба було відвезти єго до перемиского шпиталю. Шкоду обчислюють на 12.000 К, а обезпечене виносять тілько 1.400 К. — В Підгайцях, в недїлю в полудне вибух на обістю Луки Собка огонь і знищив будинки та весь засіб збіжа і паші а також цїлу загороду Ів. Залуцкого вартости около 10.000 К. Будинки були обезпечені в „Днїстрі“, збіже і паша нї. До згашеня огню причинила ся головно місцева „Січ“.

— **Дрібні вісти.** Виділ окружного відділу учит. Взаїмної помочи в Снятинї подав до відомости своїх членів, що загальних зборів дня 8 грудня не буде; вістку о тім подав хтось злобний до ґазет. — З нагоди цїсарского ювилею появили ся у Відни ювилейні марки, більші від теперішних і дуже красні; 2 сот. марка синьо-фіолєтна має портрет цїсаревої Мариї Тереси. 5- 10- і 25 сот. мають портрет цїсаря Франц Йосифа; новий рід марок 12-сот., цинобровий має портрет Франца I і т. д. — П. Ал. Врубель згубив оногди полярес з квотою 49 К і перстїнь з опалем. — П. Теоф. Фрідови вкрав якийсь злодїй на ул. Казимирівскій полярес з 120 К. — П. Софії Дурковій пропала книжочка гал. Каси ощадности на 3000 К виставлена на імя Целестини з Погородских Ірковскої. — Панї Текля Молодийовска згубила в реставрациї Штадтмілєра золотий ковток з двома брилянтами і шафіром, а знахідникови обіцює 8 К нагороди. — В складї полотна Мешковского і Солтиса при площи Марийскій ч. 4 якась панї згубила золоту бранзолєту і може єї там відобрати. — З Коломиї втік властитель реставрациї і фаховий картяр Авербах сфальшувавши векслї на 50.000 К.

— **Сцена з житя в криміналї.** Що налогові злодїї, розбишаки та убийники то люди, в котрих натурі щось не в порядку, що то так звані ненормальні люди, се давно знана і стверджена всїлякими психіятрами і криміналїстами річ; на се вказує також і слїдуюча сцена, яка відбула ся оногдашної ночи в однїй із кель слїдчої вязницї при ул. Батория у Львові. В кели тій були замкнені вломники Дуда і Шиптор, котрий перед кількома місяцями втїк був з вязницї а котрого аж недавно тому зловлено у Відни. Шиптор вернувши до вязницї, був заедно скований. Оногди в ночи, коли Шиптор спав, вхопив Дуда нараз зовсїм без причини якесь полїно, підійшов сплячого і зачав єго бити з цїлої сили по голові. Шиптор зразу приголомшений не знав, що дїє ся; але відтак схопив ся а побачивши перед собою Дуду, добуваючи послїдних сил, кинув ся на него і закинув єму зручно сковані руки на шию та в той спосіб звалив єго на землю. На крик арештанта збігли ся дозорцї і розброїли Дуду а тяжко зраненого Шиптора відставили до шпиталю вязничного. Дуда, питаний, защо накинув ся на Шиптора, сказав, що зробив то длятого, бо єму нудило ся у вязници.

— **На кару смерти.** В Тернополи відбувала ся в маю с. р. карна розправа против Гната Яськова, війта з Зелинець, борщівского повіта, котрий отроїв аршеніком свою жінку Катерину, і против Настї Грушовець, котра так само отроїла свого чоловіка Дмитра, щоби могла жити з Яськовом. Зі взглядів формальних внесла тодї оборона жалобу незажности против вироку і розправа відбула ся на ново та закінчила ся дня 2 с. м. Судиям присяжним поставлено 13 питань, з котрих головні потвердили они в першім случаю 10 а в другім 9 голосами а трибунал видав тодї вирок засуджуючий обжалованих на кару смерти через повішенє з тим, що насамперед має бути повішена Настя Грушовець а відтак Яськів. Істория сего засуду коротко така: Гнат і Настя удержували потайком любовні зносини. Коли Гнат став війтом а Дмитро Грушовець єго заступником, війт перенїс канцелярию громадску до хати Дмитра, щоби мати нагоду частїйше сходити ся з Настею. Яськів відтак два рази старав ся отроїти свою жінку аршеніком, даючи їй в першім і другім

токи, котрі трохи дальше сходять ся знов з собою і так творять по серединї островець, замкнений довкола глубокою пропастию, котрої береги спадають стрімко до води. Лиш з одного боку можна по великім каміню, котре тут нїби міст творить, вийти на сей остров.

Стоїмо на місци славнім в історії ісляндского народу. Тут на сїм острові, замкненім довкола глубокими яругами, збирала ся майже через 900 лїт ісляндска рада народна або так званий **альтінґ**, а з того високого місця на однім кінци острова, що піднимає ся висше понад цїлу окрестність мов горб вкритий зеленою муравою, проголошувано всїлякі закони, постанови і вироки зібраному народови. Від того й названо се висше місце *Лєґберґ* або „гора законів“. Лиш уроджені на Ісляндиї і вибрані заступники народу мали право виходити на той остров; сам же нарід уставляв ся межи яром, що творить згаданий островець а яром Аляманнаґа.

Тут предкладано проекти законів, раджено над ними, поправлювано їх а відтак відчитувано народови. Тут суджено злочинців а коли видано вирок, то они мали ще послїдне право відкликати ся до народу: они пускали ся до товпи народу, стоячого коло острова; коли нарід розступив ся і зробив їм дорогу та перепустив їх, то вирок був уневажнений; коли же нї, то вирок виконано на місци. На камени, що й до нинї зве ся „каменем крови“, убивано злочинцїв або скидано їх в пропасть; жінки кидано в згадане вже плесо. А коли так старі люди займали ся тут поважними державними справами, молодїж в инші днї забаляла ся тут по свому весело: тут відбували ся воєнні ігрища або заручини а иноді й відчитував який ісляндский поет свої поезиї. Бо коли в тих часах панувала в цїлій Европі середновічна темнота, тут на далекій півночи процвитала просьвіта і наука.

Тут на тінґведлірскій долинї постановив також нарід в роцї 1000 покинути віру в старих богів а приняти віру християньску. Стало ся то в так ориґінальний спосіб як нїгде инде в сьвітї, поминувши вже то, що проповідники християньства уміли позискати собі вплив начальника племени Торґейра значною сумою гроший. А то ось як відбув ся той важний переворот на Ісляндиї:

На острові зібрав ся альтінґ, довкола уставив ся нарід і розпочала ся нарада. Промавляло богато бесїдників. Одні, старші, були за тим, щоби держати ся старої віри; другі, молодші і поступовійші, промавляли за новою вірою. Один з молодих став навіть висьмівати старих богів. Счинив ся страшенний крик; старі озлобились і накинули ся на молодого, котрий поважив ся висьмівати прадїдну віру і захвалювати нову. Серед того крику затрясла ся нараз земля.

— Не диво, що боги гнївають ся, коли тут виголошують ся такі бесїди! — крикнув якийсь старий поганин. — Цїкава річ, із за чого гнївали ся боги, коли горіла отся лява, на котрій стоїмо? — спитав єго дотепний молодий християнин.

Завзята борба вела ся ще довго, аж стало змеркати ся і рада розійшла ся. З місця зборів іде задуманий якийсь старик, схиливши голову в долину. Іде просто до свого шатра. То Ґоде Торґейр. Колотнеча і релїґійний роздор в єго народї засумували єго важко і він пересидїв цїлу ніч в своїм шатрі, роздумуючи над тим, як тому лиху зарадити. Настав день; збори розпочались і завела ся на ново колотнеча. Аж ось підняв ся старик і просить о голос. Сивий єго волос знаходить пошану у обох партий і він говорить: „Мужі ісляндскі! Я гадаю, що то вийде на нещастя нашого краю, скоро не будемо одної віри. Прошу вас, не розділяйте ся. З того настала би лиш борба і неспокій а то довело би до опустошеня краю. Менї здає ся, що буде найлїпше, коли недопустимо, щоби ті рішали, що стоять тут в найбільшій завзятости против себе, лиш поведемо дїло так, що увзглядннимо потроха обі сторони, а всї задержимо один закон і одну віру. Бо ся стара як сьвіт правда: де нарушені закон і віра, там і мир нарушений!“

Сї слова Ґоде Торґейра промовили присутним до переконаня. Обі сторони погодили ся і настала угода найдивнїйша в історії цїлого сьвіта: Ісляндцї приймили християньство за публичну віру, але хто лиш з поган хотів, міг у себе дома приносити жертву старим богам, вільно також було слабосильні дїти підкидати і їсти кіньске мясо.

(Дальше буде).

случаю сильну дозу тої отруї, що потвердили лікарі по ексгумациї тіла. Тою самою отруєю позбавила Настя Грушовець житя свого чоловіка Дмитра. Настя має літ 28 а Гнат 44; єсть то господар богатий, котрий має 90 морґів поля і 4 морґи ліса. — В Монаку закінчив ся вчера процес супругів Вере Ґульд і Віолета Ґульд, котрі в літі сего року убили в Монте Карльо в князівстві Монако богату вдовицю по шведскім інжинері, Емму Левін, порізали єї тіло, спакували до куфра а голову до ручної торби і поїхали до Марсилії в тім намірі, що десь по дорозі вкинуть трупа до моря. В Марсилії, як звістно, викрито убийство. За сьвідка ставав між иншими двигар пакунків в Марсилії Понс, котрий, коли єго товариш Бера поручив єму куфер Ґульдів передати до слідуючого поїзду відходячого до Льондону, відкрив на нім сліди крови і постановив повідомити о тім поліцию. Ґульди давали єму тоді 20 франків нагороди, щоби він того не робив, але він не приймив гроший і дав знати на поліцию. В той спосіб вийшло убийство на верх. Предсідатель трибуналу похвалив прилюдно того сьвідка за єго чесне поведенє. Розправа виказала головну вину Віолети Ґульд в сім убийстві, бо єї чоловік, великий пияниця, був лиш сліпим єї орудєм. Лікар знаток Ґрассе виказав однак, що Вере Ґульд хоч і великий пияниця і хвилево може бути несьвідомий того, що робить, то все-таки сьвідомість єго не ослаблена на стілько, щоби він так зовсім утратив свободу своєї волі. По переведеній розправі засудив трибунал Віолету Ґульд на кару смерти а єї чоловіка на ціле житє до криміналу.

— Бальон вхоплений вихром. Дивної судьби діждав так вислависьований недавно французский бальон до кермованя „Patrie“. Бальон той відбув минувшого тиждня подорож з Парижа до Верден а в пятницю роблено пробу з летом, бальон однак не вернув і аж вечером наспіла вість, що він ушкоджений і мусів спустити ся на землю коло місцевости Суєсм (Souhesmes), віддаленої від Верден яких 15 кільометрів. Причиною ушкодженя була за мала лодка, в котрій примістило ся аж сім людий. Один з машиністів приступив занадто близько до мотора а зубате єго колесо вхопило шкіряний єго кафтан; подерло єго на кусні та вбило їх між прочі части машини. Внаслідок того попсували ся керма і маґнетичний пальник. Мимо того бальон ще летів і аж по двох годинах спустив ся на землю.

Дано зараз знати до Парижа і приїхав до Верден винахідник бальона, інжинер Жілїо а до Суєсм вислано значний відділ войска, котре обступило бальон і стерегло єго. По направленю ушкодженя була надія, що бальон власною силою дойде до Верден, мимо того, що вихор ставав щораз сильнїйший. Около 7 год. вечером ситуация стала грізна. Вихор дув зі страшенною силою, а бальон мимо значного балясту зривав ся до лету. 200 вояків держало єго за линви, але в наслідок утоми мусїли заєдно зміняти ся. Нараз подув так сильний вихор, що поніс бальон яких 40 метрів та потягнув з ним також і вояків. В наслідок того, що лодка перехилила ся і випали міхи з баластом, бальон став лекший і почав рвати ся в гору з такою силою, що войско не могло єго вже вдержати і пустили. В одній хвили підніс ся бальон до значної висоти і в сумерку щез з очий. Що стало ся з бальоном, доси не знати. З Льондону наспіла вість, що там виділи єго вчера в полудне в парку Раднор коло Ґлезґо. Кажуть, що бальон може позістати 12—15 днів у воздусї а коли би впав до моря, то може й кілька неділь держати ся верх води, бо зроблений з неперемакаючого материялу.

Телеґрами.

Відень 5 грудня. На нинїшнім засіданю палати послів відчитано між иншим внесене пос. Ґермана о зачислене Нов. Торга до 3 кляси активальних додатків. Інтерпеляциї внесли між иншими пос. Днїстряньский в справі поступованя прокураториї у Львові при виконуваню закона о охороні свободи виборів; пос. Бомба в справі підвисшеня емеритур урядникам почтовим; пос. Евг. Левицкий в справі нерозписаня виборів в громаді Семенівці.

Палата приступила до дальшої розправи над пильностию внесеня пос. Масарика. По ряді фактичних спростовань п и л ь н і с т ь в н е с е н я у х в а л е н о о д н о г о л о с н о і приступлено до нарад над самим внесенєм. Забрав голос пос. Люеґер.

Петербург 5 грудня. До управляючого сенату наспіло звиш 700 жалоб против бувшого міністра справ внутрішних Дурнова Зміст тих жалоб єсть, що міністер засилав на заточенє в дорозі адміністрацийній множество людий за провини, котрих, як виказали судові доходженя, зовсім не було. Сума претенсий пошкодованих з тої причини осіб виносить 800.000 рублів.

Мадрид 5 грудня. В Мелілї в Марокку доносять, що під Мечіді відбула ся нова борба між войском султана а повстанцями. Вислід єї незвістний.

Москва 5 грудня. На повіз ґен.-ґубернатора Гершельмана кинула вчера в полудне якась женщина бомбу, котра вибухаючи убила лиш коні; ґен.-ґубернаторови не стало ся нїчо. Виновниця замаху, котру арештовано, єсть зранена.

Петербург 5 грудня. В однім з приватних помешкань, при ул. Форштадская, арештовано членів того, як кажуть, великого заговору. Забрано лїсту членів і всїлякі пляни.

Берлин 5 грудня. Комісия палати послів для предложеня о кольонїзациї Західних сторін пруської держави, закінчила перше читане. Перед голосованєм заявив міністер скарбу, що вивласненє єсть конечне в цїли дальшого веденя кольонїзацийної полїтики. Правительство звертає увагу на то, щоби сусїдні части держави берегти від можливости напливу Поляків. Заким однак можна буде відкликнути до правительства нїмецкої держави, мусять насамперед Пруси вичерпати всї средства, які їм прислугують. При голосованю голосували лиш н а ц і о н а л - л і б е р а л и і в і л ь н і к о н с е р в а т и с т и, в с ї х р а з о м д е в я т ь ч л е н і в к о м і с и ї з а в и в л а с н е н є м, а к о н с р в а т и с т и і о п о з и ц и я п р о т и в и в л а с н е н я. Мимо відкиненя постанов о самім вивласненю, приписи о поступованю при вивласненю ухвалено більшостию голосів, з чого правительственні круги вносять, що посли числять ся з можливостию реасумциї ухвали відкидаючої вивласненє.

Курс львівский.

Дня 4-го грудня 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	560·—	570·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	550·—	550·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·60	110·30
Банку гіпот $4\frac{1}{2}$%	99·—	99·70
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	99·80	100·50
4% листи застав. Банку краєв. .	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93 60	94·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·60	98·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$% . .	99·50	100·20
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·—	95·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·—	94·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	95·—	103·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	48·50	50·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	25·50	27·50
Італїян. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	66·—	70·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·25	22·25
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·38	11·43
Рубель паперовий	2·53	2·56
100 марок нїмецких	117·40	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).